

Závěrečná správa ad hoc komisie

Uznesením Súdnej rady SR zo dňa 19.03.2024 č. 71/2024 bola zriadená ad hoc komisia, ktorej úlohou je overiť informácie, ktoré sú obsiahnuté vo zverejnenej publikácii „Prehľad porušení princípov právneho štátu v rokoch 2020-2023“ /ďalej v texte aj ako „publikácia“/ vo vzťahu k sudcom a justícii. Impulzom na zriadenie ad hoc komisie boli dvaja sudcovia Špecializovaného trestného súdu, Ružena Sabová a Milan Cisarík, ktorí sa obrátili na Súdnu radu Slovenskej republiky s podnetom na zaujatie stanoviska k „publikácii“.

Komisia postupne požiadala o súčinnosť

Ministerstvo vnútra SR, Prezídium Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania s poukazom na § 27hh ods. 2 zák. č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého orgány verejnej moci sú povinné poskytnúť súdnej rade súčinnosť pri výkone jej pôsobnosti v rozsahu, v akom im to umožňujú osobitné predpisy, najmä sú povinné poskytnúť súdnej rade na požiadanie vyjadrenia a informácie, ktorými disponujú, a ktoré súdna rada potrebuje na rozhodovanie, **o poskytnutie**

-uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, 2. oddelenia vyšetrovania /ďalej len „vyšetrovateľa“/ zo dňa 7. júla 2021, ktorým bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní Patrika Vidašiča vo veci prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

-uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 23. júla 2021, ktorým bolo Patrikovi Vidašičovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 a 3 písm. a) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Jána Hrubalu, vtedajšieho predsedu Špecializovaného trestného súdu s poukazom na § 27hh ods. 2 zák. č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého orgány verejnej moci sú povinné poskytnúť súdnej rade súčinnosť pri výkone jej pôsobnosti v rozsahu, v akom im to umožňujú osobitné predpisy, najmä sú povinné poskytnúť súdnej rade na požiadanie vyjadrenia a informácie, ktorými disponujú, a ktoré súdna rada potrebuje na rozhodovanie, **o poskytnutie**

-rozpisu služieb a zmien služieb sudcov pre prípravné konanie za roky 2020 a 2021 vrátane informácie, kedy boli tieto služby oficiálne poskytnuté (zverejnené) respektíve, či a komu bol rozpis služieb a zmena rozpisu služieb daná na vedomie, či mala k nemu prístup polícia a či mala polícia tento prístup skôr, ako boli rozpisy služieb a ich zmeny zverejnené,

-rozhodnutí ŠTS a informácií týkajúcich sa obv. Patrika Vidašiča, konkrétne:

- rozhodnutia ŠTS o jeho vzatí do väzby z 30.10.2019,
- rozhodnutia ŠTS o predĺžení lehoty väzby (dve) nadväzujúce na jeho vzatie do väzby z 30.10.2019,
- oznámenia, kedy bola v roku 2021 podaná na Patrika Vidašiča a spol. na ŠTS obžaloba v uvedenej väzobnej veci a pod akou spisovou značkou je vedená na ŠTS,
- kedy bola predmetná obžaloba prokurátorom vzatá späť a kedy bola obžaloba podaná opätovne v rovnakej trestnej veci a pod akou spisovou značkou je vedená na ŠTS,
- kedy bol na ŠTS podaný návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u Patrika Vidašiča zo strany ÚŠP GP v letných mesiacoch roku 2021 a pod akou spisovou značkou je vedený na ŠTS, vrátane nadväzujúceho rozhodnutia (ak bolo vydané) o predĺžení väzby,
- príkazu ŠTS z 22.07.2021 o prepustení Patrika Vidašiča z väzby,
- uznesenia ŠTS z 24. júla 2021 o vzatí obv. Patrika Vidašiča do väzby v inej trestnej veci vrátane uznesenia NS SR, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti.

-zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 28.10.2022 a písomne vypracovaného rozsudku ŠTS v rovnakej veci zo dňa 28.10.2022,

Ministerstvo vnútra SR, Úrad inšpekčnej služby PZ s poukazom na § 27hh ods. 2 zák. č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého orgány verejnej moci sú povinné poskytnúť súdnej rade súčinnosť pri výkone jej pôsobnosti v rozsahu, v akom im to umožňujú osobitné predpisy, najmä sú povinné poskytnúť súdnej rade na požiadanie vyjadrenia a informácie, ktorými disponujú, a ktoré súdna rada potrebuje na rozhodovanie, **o poskytnutie**

-prepisov záznamov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky alebo zvukový záznam, ak nie je vykonaný prepis záznamov za obdobie od 1. júla 2021 do 24. júla 2021,

-fotodokumentácie k vydanej WhatsApp-ovej komunikácie tzv. Apačov, alebo prepis tejto komunikácie za obdobie október a november 2020, týkajúcich sa vyšetrovateľov NAKA získaných na základe vydanej komunikácie jedným z aktérov tejto komunikácie a získaných na základe príkazov, ktoré boli členom súdnej rady podrobne rozpísané v správe ad hoc komisie č. 1.

Predseda Špecializovaného trestného súdu zaslal všetky požadované informácie.

Vyšetrovateľ ÚIS zaslal informácie, a to najskôr prepis WhatsApp-ovej komunikácie tzv. Apačov so súhlasom dozor vykonávajúceho prokurátora. Predmetná komunikácia bola získaná znaleckým skúmaním mobilného telefónu, ktorý v zmysle §89a Tr. por. dobrovoľne vydal vo vyšetrovateľom identifikovanom konaní kpt. Mgr. Ján Kaľavský, vyšetrovateľ uviedol aj meno znalca a číslo znaleckého posudku.

Uviedol, že z dôvodu prebiehajúcich procesov stotožnenia a zabezpečovania podkladov k ďalším požadovaným informáciám, nie je schopný doručiť požadované podklady do určeného dátumu (15.04.2024). Neskôr bol poskytnutý doslovný prepis zvukových záznamov uskutočnených prostredníctvom telekomunikačnej prevádzky ako aj zvukové záznamy samotné za obdobie od 11. júla 2021 do 24. júla 2021. Vyšetrovateľ v sprievodnom liste identifikoval konkrétne príkazy, na základe ktorých k záznamom došlo.

Ad hoc komisia si následne vyžiadala **vyjadrenie od JUDr. Jána Buvala**, sudcu Špecializovaného trestného súdu k trestnej veci obž. Patrika Vidašiča a spol.

JUDr. Ján Buvala komisii svoje vyjadrenie zaslal obratom.

V súvislosti so zriadením ad hoc komisie sa na ňu iniciatívne obrátili viaceré subjekty:

- obhajca Patrika Vidašiča, JUDr. Erik Magál, ktorý zaslal vyjadrenie, vrátane zvukových záznamov, obsahom ktorých sú skutočnosti a analýza dôkazov, ktoré podľa obhajcu môžu mať dôležitý význam pre činnosť ad hoc komisie,
- JUDr. Juraj Almáši, ktorý zaslal vyjadrenie k publikácii „Prehľad porušení princípov právneho štátu v rokoch 2020-2023“. V prílohe e-mailu poslal jeho vyjadrenie a v linku priložil trestné oznámenie zo dňa 07.02.2024. a trestné oznámenie zo dňa 22.02.2024,
- JUDr. Peter Šamko, člen súdnej rady, ktorý zaslal fotokópiu realizačného návrhu na začatie trestného stíhania vo veci zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., ktorý sa týka „podozrivých“ sudcov z bývalého Okresného súdu Bratislava III JUDr. Romana Fitta a JUDr. Ivety Halvoňovej, a ktorý koluje na sociálnych sieťach. Predmetný realizačný návrh súvisí s konaním týchto sudcov, ktorí odmietli vydať NAKA utajovanú prílohu spisu. Zásah NAKA na okresnom súde je aj predmetom publikácie Ministerstva spravodlivosti SR vo vzťahu ku ktorej bola zriadená osobitná komisia súdnej rady s tým, že ak by sa skutočnosti uvádzané v realizačnom návrhu potvrdili, vzniklo by vážne podozrenie zo zneužitia polície na účelovú kriminalizáciu sudcov, a to iba z dôvodu, že sudcovia nepostupovali podľa predstáv polície,

- JUDr. Martin Ribár zaslal všetkým členom súdnej rady svoje stanovisko a jeho doplnenie k bodu programu zasadnutia súdnej rady, týkajúceho sa predmetnej publikácie,
- JUDr. Michal Mandzák zaslal všetkým členom súdnej rady písomnosti k bodu programu zasadnutia súdnej rady, týkajúceho sa predmetnej publikácie,
- sudkyňa JUDr. Ružena Sabová, ktorá konala ako sudkyňa pre prípravné konanie uviedla, že z prostredia súdu, kde pôsobí, získala informáciu o žiadosti ad hoc komisie vo vzťahu k vzatiu do väzby obv. Patrika Vidašiča, ktorom konala ako sudkyňa pre prípravné konanie a zaslala k tomuto komisii informácie.
- JUDr. Dušan Kováčik, PhD. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Erika Magála k vybraným častiam publikácie.

Vzhľadom na skutočnosť, že záverečná správa je prezentovaná verejne, ad hoc komisia opätovne pripomína, že všetky podrobné podklady tak, ako doposiaľ, sú kedykoľvek k dispozícii všetkým členom súdnej rady v Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky. Komisia zároveň pripomína, že nie je vyšetrovacím orgánom, jej úlohou bolo overiť informácie uvedené v „publikácii“ vo vzťahu k justícii a sudcom z pohľadu možného zásahu výkonnej moci do moci súdnej.

Časť nazvaná „**Stretnutia sudcu Najvyššieho súdu**“ /str. 26/. Ide o reakciu „publikácie“ na verejne prezentované informácie ohľadne stretávania sa sudcu v SIS, pričom v nej nie je vo vzťahu ku konkrétnemu sudcovi či justícii ako takej identifikovaný žiadny útok. Konštatovanie, že „netransparentné stretávanie výkonnej, zákonodarnej a súdnej moci v právnom štáte je neprípustné“ nie je zásahom výkonnej moci voči moci súdnej.

Časť nazvaná „**Pochybný zásah na súde**“ /str. 41/ poukazuje na zásah NAKA na Okresnom súde Bratislava III, pričom publikácia poukazuje práve na zásah do súdnej moci a na postup vtedajšej ministerky spravodlivosti Márie Kolíkovej, ktorá v súvislosti s týmto zásahom odvolala vtedajšieho predsedu Okresného súdu Bratislava III Romana Fitta. Komisia v tejto súvislosti poukazuje aj na realizačný návrh na začatie trestného stíhania zo dňa 22.08.2022 odsúhlasený mjr. Mgr. Romanom Magulom a plk. Mgr. Jánom Čurillom, smerujúci proti Romanovi Fittovi a Ivete Halvoňovej, sudcov Okresného súdu Bratislava III, ako reakciu NAKA na zásah na danom súde, ktorí boli označení ako podozriví zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ktorý poskytol komisii člen súdnej rady Peter Šamko.

Časť nazvaná „**Väzba**“ /str. 47/ hovorí o tom, že OČTK zadržovali osoby v čase, kedy mali službu sudcovia, o ktorých boli prokurátori ÚŠP presvedčení, že návrhu na väzbu vyhovejú. Publikácia v tejto časti teda uvádza o „presvedčení“ prokurátorov. Zároveň je konštatované, že o tom, že väzba bola nadužívaná, svedčí aj väčší počet nálezov Ústavného súdu SR z rokov

2020-2021. Publikácia zároveň odcitovala v tejto časti konkrétne vyjadrenia vyšetrovateľov NAKA k tomu, ako pristupovali k väzbe a jej účelu. Komisia k rozpisu väzobných služieb poskytnutých predsedom ŠTS zistila, že k zmene službukonajúce sudcu dochádzalo oproti pôvodnému rozpisu služieb často.

Časť **„Správni sudcovia“** /č.l. 49/, ktorej časti sa týka aj podnet Ruženy Sabovej, sudkyne Špecializovaného trestného súdu. Z obsahu tejto časti vyplýva, že „publikácia“ hovorí o podozreniach, ktoré vyplývajú z komunikácie medzi vyšetrovateľmi NAKA. Títo dali sudkyňi pejoratívnu prezývku „štedrá Ružena“, o čo sa opiera aj „publikácia“. Nejde teda o označenie sudkyne, ktorú by si vymysleli autori „publikácie“. Rovnako tak obsah v tejto časti odkazuje na ich komunikáciu, a sú to práve vyšetrovatelia NAKA, ktorí označujú jednotlivých sudcov Špecializovaného trestného súdu, ktorí by im mohli vyhovieť, alebo cez prokurátorov ÚŠP mali vedieť „vybaviť“, že budú obvinení vzatí do väzby. Je potrebné v tejto časti pripomenúť, že sudkyňa Ružena Sabová sa v rámci komunikácie nachádza ako osoba, pri ktorej vyšetrovatelia NAKA takéto presvedčenie nemajú.

Časť nazvaná **„Nadužívanie väzby“** /č.l. 59-60/ poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa obv. Moniky Jankovskej, obv. Norberta Bödöra, obv. Martina Ribára. V tejto časti je zároveň konštatované, že pokiaľ ide o obv. Patrika Vidašiča, pre „chybný postup ÚŠP súd nemal dostatok času rozhodnúť o prípadnom predĺžení lehoty väzby. Známe to bolo od 6. júla 2021. Podľa zákona to znamená, že obvinený má byť okamžite prepustený. Avšak sudkyňa Špecializovaného trestného súdu Pamela Záleská okamžite nekonala, ale po dohode s ÚŠP vyčkala s vydaním príkazu k jeho prepusteniu 16 dní. Týchto 16 dní bol Patrik Vidašič vo väzbe nie len že protiprávne, ale, navyiac, P. Záleská týmto „priefahom“ poskytla skupine vyšetrovateľov okolo Jána Čurillu dodatočnú lehotu na prípravu nového obvinenia a nového návrhu na obvinenie P. Vidašiča, jeho zadržanie a následne aj návrh na väzbu. Odpočúvanie kancelárií vyšetrovateľov NAKA okolo Jána Čurillu prezrádza, že počas týchto 16 dní sa NAKA, ÚŠP a Špecializovaný trestný súd koordinovali ohľadne nového obvinenia P. Vidašiča a úmyselne zdržiavali jeho prepustenie až do doby, kým bude „hotové“ jeho obvinenie.“

Publikácia cituje vyšetrovateľa NAKA Pavla Ďurku, ktorý uviedol, že „Oni kvázi, keď si zoberieš, tak oni sú od utorka nezákonne vo väzbe...Lebo ich mal sudca už pustiť dávno, príkazom.“

Ad hoc komisia si vyžiadala k tejto časti rozsiahle podklady, ako je uvedené vyššie s tým, že tieto boli komisii poskytnuté aj od tretích osôb. Z nich vyplýva, že vyššie opísané konštatovanie v „publikácii“ vo vzťahu k sudcom vychádza z komunikácie vyšetrovateľov NAKA, ktorí uvádzali aj to, že o potrebe prepustiť Patrika Vidašiča už 07. júla 2021 mal mať vedomosť nie len sudca Ján Buvala, ale uvádzajú aj meno Pamely Záleskej, ktorá bola s ním v senáte.

Nie je úlohou ad hoc komisie ustáliť, odkiaľ mali vyšetrovatelia a prokurátor ÚŠP vedomosť, že bude rozhodovať /aj/ Pamela Záleská, odkiaľ

vedeli, že obaja s Jánom Buvalom majú názor, že treba obv. Patrika Vidašiča prepustiť. Z komunikácie vyšetrovateľov NAKA vyplýva: „..a pán Buvala s pani Záleskou sú toho názoru, že oneskorene bola podaná obžaloba, a preto prepúšťajú Gála s Vidašičom...“ Nebolo úlohou komisie ani ustáliť, prečo Pamela Záleská v príkaze na prepustenie Patrika Vidašiča z väzby zo dňa 22. júla 2021 uvádza, že danú skutočnosť zistila až dňa 21. júla 2021, kedy oznámil sudca Ján Buvala práceneschopnosť, hoci bola v tom čase členkou senátu, do ktorého napadla predmetná obžaloba a ako dôsledne teda ako členka senátu mala naštudovaný spis, ak to zistila až dňa 21. júla 2021. Úlohou komisie bolo identifikovať, či je táto časť zásahom do súdnej moci, čo sa nepotvrdilo.

K časti „**Nezákonná väzba** /č.l. 61 - 63/ pri obv. Romanovi Kvasničkovi, obv. Radkovi Kurucovi, obv. Jozefovi Brhelovi, obv. Martinovi Ribárovi, „publikácia“ poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR. Rovnako aj pri obv. Jaroslavovi Hačšákovi a obv. Robertovi Kaliňákovi, kde je však poukázané aj na ospravedlnenie sa MŠ SR obom nezákonne obvineným a väzneným. Publikácia poukazuje na rozdielny prístup sudkyne Záleskej pri dvoch obdobných veciach. Ad hoc komisia neidentifikovala ani v tejto časti žiadny útok na justíciu, či konkrétneho sudcu, resp. neprípustnú kritiku.

Časť „**Sudkyňa Pamela Záleská**“ /č.l. 84-87/. V tejto časti „publikácia“ poukazuje na blízky vzťah sudkyne Pamely Záleskej a novinárky Moniky Tódovej. Poukazuje na osoby obvinených, o ktorých novinárka písala, a o ktorých rozhodoval špecializovaný trestný súd, alebo priamo Pamela Záleská. „Publikácia“ píše o zaujatom prístupe sudkyne v konkrétnych situáciách v konkrétnych kauzách a poukazuje na medializované informácie k tomuto vzťahu ako aj to, že Monika Tódová priznala, že tento vzťah s Pamelou Záleskou majú. „Publikácia“ uvádza aj to, že sudkyňa musela podozrenie vysvetľovať aj na súdnej rade. V tejto časti sa poukazuje aj na trestnú vec Dušana Kováčika, ku ktorej sa iniciatívne pre ad hoc komisiu vyjadril aj obhajca obv. Kováčika. Poukázal na to, že už na prelome rokov 2020 a 2021 sa objavili prvé podozrenia o ich blízkom vzťahu, kedy boli videné na spoločnej dovolenke v Tatrách.

V tejto súvislosti sa poukazuje na to, že Monika Tódová písala veľmi kritické články na jeho adresu v čase, keď už mal byť medzi oboma blízky vzťah. Dokonca sa novinárka v tom čase pýtala viacerých respondentov, či považujú rozsudok Najvyššieho súdu SR k Dušanovi Kováčikovi, ktorým bol zmenený rozsudok sudkyne Pamely Záleskej, za spravodlivý a sama rozporovala argumenty najvyššieho súdu v prospech Pamely Záleskej a jej rozhodnutia. Obhajca Dušana Kováčika vo svojom podaní poukázal konkrétne na viaceré články Moniky Tódovej, ktorá sa rozsiahlo venovala Dušanovi Kováčikovi publikované v Denníku N v čase, kedy už mala partnerský vzťah s Pamelou Záleskou.

Ad hoc komisia k tejto časti konštatuje, že ide o skutočnosti, ktoré si tvorcovia „publikácie“ nevymysleli, ale zosumarizovali viaceré verejne známe skutočnosti a rozhodnutia.

Časť **„Zaujatý sudca Kliment“** /č.l. 88-89/. Publikácia sa zaoberá zaujatosťou sudcu Najvyššieho súdu SR, rozhodnutím Ústavného súdu SR o jeho zaujatosti aj pri obv. Dávidovi Lindtnerovi, kde komisia vidí prípustnú kritiku konkrétneho sudcu a jeho rozhodovania.

Časť **„Výpovede Kajúcnikov“** /č.l. 103/ sa týka aj sudcu Špecializovaného trestného súdu Milana Cisarika, ktorý sa sám obrátil na Súdnu radu SR aj konkrétne k tejto časti. Ad hoc komisia v tejto časti zistila, že „publikácia“ kritizuje skutočnosť, že sudca Milan Cisarik napriek tomu, že „opakovane a explicitne“ prisľúbil že sa k všetkým rozporom vo výpovediach jediných dvoch spolupracujúcich svedkov v danej kauze detailne vyjadrí v písomne vypracovanom rozsudku, sľub nedodrжал. Uvádza sa, že napriek rozporom sudca Milan Cisarik svedkom uveril s tým, že v danej veci je podané odvolanie, o ktorom rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky. Uvedená kritika rozhodnutia neprekračuje parametre prípustnej kritiky súdnych rozhodnutí.

Časť **„OČTK a súdy vs. advokáti“** /č.l. 123-126/ „Publikácia“ poukazuje na „zdvihnutý prst“ predsedu senátu Najvyššieho súdu SR Juraja Klimenta /ide o vzatie do väzby Mareka Paru/ s tým, že podľa jeho obhajcu Michala Mandzáka boli tieto slová dôkazom zaujatosti predsedu senátu a verejnou „vyhrážkou“ advokátom. Ad hoc komisia nenachádza ani v tejto časti „publikácie“ útok na justíciu či jej spochybňovanie.

Komisia poukazuje na Nález Ústavného súdu SR /sp. zn. I. ÚS 74/2023/ vo veci Mareka Paru, kde medzičasom konštatoval, že pokiaľ ide o polemiku príslušného senátu najvyššieho súdu so skoršími názormi ústavného súdu prezentovanými v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 428/2020, ústavný súd veľmi oceňuje otvorenie súdneho dialógu medzi najvyššími súdnymi inštitúciami, a súčasne osobitne zdôrazňuje, že vo všeobecnosti vynakladá maximálne úsilie, aby tento dialóg zostal funkčne priechodný. Na druhej strane sa však s ohľadom na všetky okolnosti javí, že zo strany uvedeného senátu ide skôr o nezáujem (ako neschopnosť) porozumieť východiskám v predmetnom rozhodnutí ústavného súdu, ktoré boli (aj vo vzťahu k najvyšším súdom artikulovaným skutočnostiam) formulované zrozumiteľne a dostatočne určito, a preto nateraz nenachádza žiadny dôvod pôvodné závery meniť či dopĺňať. Osobitne za situácie, ak ich správne interpretovaná podstata a účel našli odraz aj v rozhodovacej činnosti iných senátov najvyššieho súdu. Zároveň konštatoval, že pokiaľ sudca posielal verejnosti odkaz, ktorý sám označil ako „zdvihnutý prst“, logicky a rozumne sa dá vyhodnotiť táto situácia jedine tak, že sa javí /teória zdania/, že touto nie zdržanlivou formuláciou vo veci, ktorú predmetný senát prejednával, obsahujúcou varovanie /výstrahu/ ostatným, oslabuje zdanie, že dokáže predmetnú trestnú vec posúdiť nestranne.

V tejto časti „publikácie“ je zároveň konštatované, že pri obv. Martinovi Ribárovi Ústavný súd SR vyčítal konajúcim súdom nedostatky, že v písomnom vyhotovení rozsudku v kauze expolicajta Mariána Kučerku sa predseda senátu /Juraj Kliment/ uchýlil aj k zosmiešňovaniu obhajcu Martina Bezáka

/aktuálne člena súdnej rady/, obhajobu ktorého prirovnal k rozprávke o psíčkovi a mačičke.

Obhajca Dušana Kováčika vo svojom podaní poukázal na Nález Ústavného súdu SR /III. ÚS 39/2021/, v ktorom boli vyslovené pochybnosti o nestrannosti sudcu Najvyššieho súdu SR /Juraja Klimenta/ vzhľadom na jeho negatívne mediálne vyjadrenia k osobe obvineného Kováčika. Ad hoc komisia ani v tejto časti nezistila neprípustný zásah výkonnej moci do súdnej moci, či neprípustnú kritiku.

S poukazom na obsah súhrnnej správy, ad hoc komisia navrhuje po jej prerokovaní na zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky prijať uznesenie:

„Súdna rada Slovenskej republiky pripomína, že nie je orgánom činným v trestnom konaní ani súdom a nemá vyšetrovacie právomoci.

Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán sudcovskej legitimity vo vzťahu k publikácii s názvom „Prehľad porušení princípov právneho štátu v rokoch 2020-2023“ konštatuje, že

- svojim obsahom nezasahuje do nezávislosti súdnej moci ako jednej z troch mocí v štáte,
- neobsahuje žiadnu neprípustnú kritiku konkrétneho sudcu či jeho rozhodnutia.“

V Bratislave, 2. decembra 2024